

PRIMLJENO:	7. IV	20 15	GOD.
KLASIFIKACIONI BROJ:	19-6/15-1/13		
VEZA:			
EPA:	749 XXV		
SKRAĆENICA:	PRILOG:		

Crna Gora
VLADA CRNE GORE
Broj:08-453
Podgorica, 2. april 2015. godine

SKUPŠTINI CRNE GORE

PODGORICA

Vlada Crne Gore, na sjednici od 26. marta 2015. godine, razmotrila je Predlog zakona o dopunama Zakona o socijalnoj i dječjoj zaštiti (predlagač poslanik Aleksandar Damjanović), koji je Vladi dostavila Skupština Crne Gore radi davanja mišljenja.

S tim u vezi, Vlada daje sljedeće

MIŠLJENJE

Zakonom o socijalnoj i dječjoj zaštiti („Službeni list CG“, br. 27/13 i 1/15) propisane su kategorije lica koje se posebno štite, materijalna davanja iz socijalne i dječje zaštite, kao i uslovi za njihovo ostvarivanje.

Naime, članom 4 stav 2 tačka 1 navedenog zakona propisano je da se posebno štiti dijete: bez roditeljskog staranja; čiji roditelj nije u stanju da se o njemu stara; sa smetnjama i teškoćama u razvoju; u sukobu sa zakonom; koje zloupotrebljava alkohol, drogu ili druga opojna sredstva; koje je žrtva zlostavljanja, zanemarivanja, nasilja u porodici i eksploatacije ili kod kojeg postoji opasnost da će postati žrtva; žrtva trgovine ljudima; kojem roditelji nijesu saglasni oko načina vršenja roditeljskog prava; koje se zatekne van mjesta prebivališta bez nadzora roditelja, usvojioca ili staratelja; trudnica bez porodične podrške i odgovarajućih uslova za život; samohrani roditelj sa djetetom bez porodične podrške i odgovarajućih uslova za život i kojem je usljed posebnih okolnosti i socijalnog rizika potreban odgovarajući oblik socijalne zaštite, a tačkom 2 odraslo i staro lice: sa invaliditetom; koje zloupotrebljava alkohol, drogu ili druga opojna sredstva; koje je žrtva zanemarivanja, zlostavljanja, eksploatacije i nasilja u porodici ili kod kojeg postoji opasnost da će postati žrtva; žrtva trgovine

ljudima; koje je beskućnik; trudnica bez porodične podrške i odgovarajućih uslova za život; samohrani roditelj sa djetetom bez porodične podrške i odgovarajućih uslova za život; kojem je usljed posebnih okolnosti i socijalnog rizika potreban odgovarajući oblik socijalne zaštite.

Nadalje, Zakonom o socijalnoj i dječjoj zaštiti propisana su osnovna materijalna davanja u socijalnoj zaštiti (materijalno obezbjeđenje, lična invalidnina, dodatak za njegu i pomoć, zdravstvena zaštita, troškovi sahrane i jednokratna novčana pomoć), kao i da pravo na materijalno obezbjeđenje može ostvariti pojedinac, odnosno porodica, ako je pojedinac, odnosno član porodice, pored ostalog, sposoban za rad, pod uslovom da je roditelj koji izdržava dijete, odnosno roditelj koji vrši produženo roditeljsko pravo, u skladu sa zakonom kojim se uređuju porodični odnosi, a da je ostvarivanje prava na materijalno obezbjeđenje uslovljeno mjesečnim prihodima (čl. 20, 21 i 22).

Saglasno odredbama člana 23 Zakona o socijalnoj i dječjoj zaštiti porodica korisnika lične invalidnine i dodatka za njegu i pomoć koji nemaju prihoda i imovine ili imaju manji prihod i imovinu od osnova utvrđenog zakonom mogu ostvariti pravo na materijalno obezbjeđenje, bez obzira na novčane naknade koje ta lica ostvaruju po osnovu prava na ličnu invalidninu i prava na dodatak za njegu i pomoć.

Kada je u pitanju lična invalidnina, odredbama člana 32 Zakona propisano je da ovo pravo ostvaruje lice sa teškim invaliditetom, kao i iznos lične invalidnine. U skladu sa tim odredbama, lice koje koristi ličnu invalidninu (109,20 eura) istovremeno koristi pravo na dodatak za njegu i pomoć (63,23 eura), pravo na troškove prevoza, a ako je u pitanju dijete, i uvećani dodatak za djecu (25,71 eura - 31,92 eura). Takođe, u opštinama u kojima je organizovan Dnevni boravak sredstva za smještaj za ta lica obezbjeđuju se iz budžeta države u iznosu od 150,00 eura mjesečno. Korisnici lične invalidnine i dodatka za njegu i pomoć i njihovi pratioci imaju pravo na povlastice za dvanaest putovanja u toku kalendarske godine, kao i pravo na subvenciju za električnu energiju.

Imajući u vidu da je Zakonom o socijalnoj i dječjoj zaštiti, kao što je već navedeno, propisan osnov za materijalna davanja iz socijalne i dječje zaštite Vlada smatra da radni staž ne može biti osnov za ostvarivanje prava, jer se pravo na socijalnu zaštitu ostvaruje po socijalno-zaštitnim kriterijima, odnosno na osnovu socijalne potrebe (invalidnost, nesposobnost za rad i privređivanje, nepostojanje zakonske obaveze izdržavanja, imovinskog cenzusa i drugih posebnih obilježja socijalne ugroženosti). Dužina radnog staža podrazumijeva da se radi o ženama

koje su bile u radnom odnosu i koje su imale po tom osnovu zaradu i koje će po osnovu dužine radnog staža ostvariti pravo na penziju.

Osim toga, zaštita materinstva i obezbjeđivanje pozitivnih demografskih trendova je oblast koja ima dodirnih tačaka sa skoro svim sistemima u državi (obrazovanja, zdravlja, finansija i dr.) i ne može se odnositi samo na zaposlene žene koje imaju određeni broj godina radnog staža jer bi to bila diskriminacija u odnosu na žene sa manje godina radnog staža ili koje nisu bile u radnom odnosu.

Polazeći od navedenog, Vlada smatra da ne treba prihvatiti Predlog zakona o dopunama Zakona o socijalnoj i dječjoj zaštiti, koji je podnio poslanik Aleksandar Damjanović.

GENERALNI SEKRETAR
Zarko Sturanović